

מימרא-statement ■
 קושיא-challenge ?
 שאלה-question ^
 תירוץ-answer !
 ראיה-proof ■

חולקים-disputants ◆
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ◊
 מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment <
 מעשה-story O

מקרא-key:

סוטה-המקנא		Talmud Navigator										
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
המקנא לאשתו, רבי אליעזר אומר: מקנא לה על פי שנים, ומשקה על פי עד אחד או ע"פ עצמו	[רבי אליעזר]										◆	■
מקנא לה על פי שנים ומשקה ע"פ שנים.	רבי יהושע:										◆	■
כיצד מקנא לה? אומר לה בפני שנים אל תדברי עם איש פלוני, ודברה עמו - עדיין היא מותרת לביתה ומותרת לאכול בתרומה, נכנסה עמו לבית הסתר ושהתה עמו כדי טומאה - אסורה לביתה ואסורה לאכול בתרומה, ואם מת - חולצת ולא מתייבמת.											◆	■
מכדי תנא מניזר סליק, מאי תנא דקא תנא סוטה?											⚡	◆
כדרבי											!	
למה נסמכה פרשת ניזר לפרשת סוטה? לומר לך, שכל הרואה סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין.	דתניא, רבי:										!	◆
וליתיני סוטה והדר ליתיני ניזר											⚡	
אידי דתנא כתובות ותנא המדיר תנא נדרים, ואידי דתנא נדרים תנא ניזר דדמי לנדרים, וקתני סוטה כדרבי.											!	◆
המקנא.												■
דיעבד אין, לכתחילה לא												■
אסור לקנאות.	קסבר תנא דידן:											◆
אין מזווגין לו לאדם אשה אלא לפי מעשיו, שנא': (תהלים קכה) כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים.	רב שמואל בר רב יצחק: כי זה פתח ריש לקיש בסוטה, אמר הכי:											◆
וקשין לזווגן כקריעת ים סוף, שנאמר: (תהלים סח) אלהים מושיב יחידים ביתה מוציא אסירים בכושרות.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											◆
איני?											⚡	
ארבעים יום קודם יצירת הולד, בת קול יוצאת ואומרת: בת פלוני לפלוני בית פלוני שדה פלוני לפלוני	והא אמר רב יהודה אמר רב:										⚡	◆
לא קשיא: הא בזוג ראשון, הא בזוג שני.											!	◆
מקנא לה על פי שנים וכו'.	רבי אליעזר:											■
עד כאן לא פליגי אלא בקינוי וסתירה, אבל בטומאה - עד אחד מהימן												◆
עד אחד אומר אני ראיתי שניטמאת - לא היתה שותה.	ותנן נמי:											■
מדאורייתא מנלן דמהימן עד אחד?												^
(במדבר ה) ועד אין בה - בשנים הכתוב מדבר, או אינו אלא אפילו באחד? ת"ל: (דברים יט) לא יקום עד אחד באיש, ממשמע שנאמר לא יקום עד באיש, איני יודע שהוא אחד? מה ת"ל אחד? זה בנה אב: כל מקום שנאמר עד, הרי כאן שנים, עד שיפרוט לך הכתוב אחד ואמר רחמנא: תרי לית בה אלא חד, (במדבר ה) והיא לא נתפשה - אסורה.	דתנו רבנן:										!	◆
אלא טעמא דכתיב לא יקום עד אחד באיש, הא לאו הכי, הוה אמינא עד דסוטה חד הוא, ואי אפילו חד ליכא, אלא במאי מתסרא?											⚡	
איצטריך, סד"א עד אין בה - אין נאמן בה.											!	◆
אין נאמן בה? ואלא מאי בעי? עד דאיכא תרי, לישתוק קרא מיניה, דאתיא דבר דבר מממון, ואנא ידענא מידי דהוה אכל עדיות שבתורה											⚡	
איצטריך, סד"א סוטה שאני, דרגלים לדבר, שהרי קינא לה ונסתרה, ליתיהמן בה עד אחד.											!	◆
ומי מצית אמרת דאין נאמן בה ושריא? והא מדכתיב והיא לא נתפשה, מכלל דאסורה.											⚡	◆
איצטריך, סד"א אין נאמן בה עד דאיכא תרי, ובתרי נמי היא דלא נתפשה, קמ"ל.											!	◆
מקנא לה על פי שנים וכו'.	רבי יהושע:											■

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review-תזרה < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment story-מעשה O	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

סוטה-המקנא		Talmud Navigator													
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מ"ט דרבי יהושע?														^	ב:
אמר קרא: (במדבר ה) בה, בה - ולא בקינוי, בה - ולא בסתירה														!	ב:
בה - ולא בקינוי.	ורבי אליעזר אומר:													■	ב:
ואימא: בה - ולא בסתירה														?	ב:
סתירה איתקש לטומאה, דכתיב: (במדבר ה) ונסתרה והיא נטמאה.														!	ב:
קינוי נמי איתקש לטומאה, דכתיב: (במדבר ה) וקנא את אשתו והיא נטמאה														?	ב:
הא מיעט רחמנא בה.														!	ב:
ומה ראית?														?	ב:
מסתברא סתירה עדיפא, שכן אוסרתה כטומאה.														!	ב:
אדרבה, קינוי עדיף, שכן עיקר גרם לה.														?	ב:
אי לאו סתירה, קינוי מי איכא?														!	ב:
ואי לאו קינוי, סתירה מאי אהני?														?	ב:
אפ"ה סתירה עדיפא, דאתחלתא דטומאה היא.														!	ב:
מתני' דלא כי האי תנא														■	ב:
המקנא לאשתו, מקנא ע"פ עד אחד או ע"פ עצמו, ומשקה לה על פי שנים	דתניא, רבי יוסי ברבי יהודה אומר משום ר' אליעזר:													■	ב:
לדברי ר' יוסי בר' יהודה, אין לדבר סוף.	השיבו חכמים:													?	ב:
מ"ט דר' יוסי ברבי יהודה?														^	ב:
אמר קרא: בה, בה - ולא בסתירה.														!	ב:
ואימא: בה - ולא בקינוי														?	ב:
קינוי איתקש לטומאה, דכתיב: וקנא את אשתו והיא נטמאה.														!	ב:
סתירה נמי איתקש לטומאה, דכתיב: ונסתרה והיא נטמאה														?	ב:
ההוא, לכמה שיעור סתירה - כדי טומאה הוא דאתא.														!	ב:
לדברי ר' יוסי בר' יהודה, אין לדבר סוף.	השיבו חכמים:													■	ב:
מאי ניהו?														^	ב:
דזמנין דלא קני ואמר קנאי														!	ב:
הא למשנתינו יש לדבר סוף? זמנין דלא איסתת ואמר איסתתך														?	ב:
אף לדברי רבי יוסי בר' יהודה, אין לדבר סוף.	רב יצחק בר יוסף א"ר יוחנן:													■	ב:
אף לדברי רבי יוסי בר' יהודה, ולא מיבעיא למשנתינו? אדרבה, למשנתינו איכא עיקר, התם ליכא עיקר														?	ב:
לדברי ר' יוסי בר' יהודה, אף למשנתינו אין לדבר סוף.	אלא אי איתמר הכי איתמר, א"ר יצחק בר יוסף א"ר יוחנן:													■	ב:
לא לימא איניש לאיתתיה בזמן הזה לא תיסתרי בהדי פלוני, דילמא קי"ל כרבי יוסי בר' יהודה, דאמר: קינוי על פי עצמו, ומיסתתרא, וליכא האידינא מי סוטה למיבדקה, וקאסר לה עליוהא איסורא דלעולם.	רב חנינא מסורא:													■	ב:
מה לשון קינוי? דבר המטיל קנאה בינה לבין אחרים.	ריש לקיש:													■	ב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראייה-proof
מקרא-key:	

סוטה-המקנא		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
קינוי על פי עצמו, וכולי עלמא לא ידעי דקני לה, ואמרי מאי דקמא דקא בדלה? ואתו למיעבד קנאה בהדה.	אלמא קסבר: [ריש לקיש]												ב
דבר המטיל קנאה בינו לבינה.	רב יימר בר ר' שלמיא משמיה דאביי:												ב
קינוי על פי שנים עדים, וכולי עלמא ידעי דקני לה, ואיהו הוא דאתי למיעבד קנאה בהדה.	אלמא קסבר: [אביי]												ב
אלמא קסברי, דאסור לקנאות.													ג
ומאן דאמר: מותר לקנאות, מהו לשון קינוי?													ג
אין קינוי אלא לשון התראה, וכן הוא אומר: (יואל ב) ויקנא ה' לארצו.	רב נחמן בר יצחק:												ג
אדם עובר עבירה בסתר והקב"ה מכריז עליו בגלוי, שנאמר: (במדבר ה) ועבר עליו רוח קנאה, ואין עבירה אלא לשון הכרזה, שנאמר: (שמות לו) ויצו משה ויעבירו קול במחנה.	תניא, היה רבי מאיר אומר:												ג
אין אדם עובר עבירה אא"כ נכנס בו רוח שטות, שנא': (במדבר ה) איש איש כי תשטה אשתו, תשטה כתיב.	ריש לקיש:												ג
מפני מה האמינה תורה עד אחד בסוטה? שרגלים לדבר, שהרי קינא לה ונסתרה, ועד אחד מעידה שהיא טמאה.	תנא דבי רבי ישמעאל:												ג
והא כי כתיבה קינוי - בתר סתירה וטומאה הוא דכתיבה	רב פפא לאביי:												ג
ועבר, וכבר עבר.	א"ל: [אביי]												ג
אלא מעתה, (במדבר לב) ועבר לכם כל חלוץ, ה"נ													ג
התם, מדכתיב (במדבר לב) ונכבשה הארץ לפני ה' ואחר תשובו, משמע דלהבא, אלא הכא אי ס"ד כדכתיבי, ועבר בתר טומאה וסתירה, קינוי למה לי.													ג
אין אדם מקנא לאשתו אא"כ נכנסה בו רוח, שנאמר: ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו.	תנא דבי רבי ישמעאל:												ג
מאי רוח?													ג
רוח טומאה	רבנן:												ג
רוח טהרה.	רב אשי:												ג
ומסתברא כמאן דאמר רוח טהרה													ג
וקנא את אשתו - רשות, דברי ר' ישמעאל	דתניא: [רבי ישמעאל]												ג
חובה	רבי עקיבא:												ג
אי אמרת בשלמא רוח טהרה - שפיר, אלא אי אמרת רוח טומאה, רשות וחובה לעיולי לאיניש רוח טומאה בנפשיה?													ג
וקנא את אשתו - רשות, דברי רבי ישמעאל	גופא: [רבי ישמעאל]												< ג
חובה.	רבי עקיבא:												< ג
(ויקרא כא) לה יטמא - רשות, דברי רבי ישמעאל	[רבי ישמעאל]												ג
חובה.	רבי עקיבא:												ג
(ויקרא כה) לעולם בהם תעבודו - רשות, דברי רבי ישמעאל	[רבי ישמעאל]												ג
חובה.	רבי עקיבא:												ג
לימא, ר' ישמעאל ור' עקיבא בכל התורה כולה הכי פליגי, דמר אמר: רשות, ומר אמר: חובה	רב פפא לאביי, ואמרי לה רב משרשיא לרבא:												ג
הכא בקראי פליגי	א"ל: [רבא]												ג
וקנא את אשתו - רשות, דברי רבי ישמעאל	[רבי ישמעאל]												< ג

disputants-חולקים ◆ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story	מימרא-statement ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
מקרא-key:	

סוטה-המקנא		Talmud Navigator												
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
חובה.	רבי עקיבא:													<
מ"ט דר' ישמעאל?														>
סבר לה כי האי תנא	[רבי ישמעאל]													>
כלפי שאמרה תורה: (ויקרא יט) לא תשנא את אחיך בלבבך, יכול כגון זו? ת"ל: ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו.	דתניא: רבי אליעזר בן יעקב													>
ור"ע?														>
קינני אחרינא כתיב.	[רבי עקיבא]													>
ורבי ישמעאל?														>
אידי דבעי למיכתב והיא נטמאה והיא לא נטמאה, כתיב נמי וקנא את אשתו לכדתנא דבי רבי ישמעאל	[רבי ישמעאל]													>
כל פרשה שנאמרה ונישנית, לא נישנית אלא בשביל דבר שנתחדש בה.	דתנא דבי רבי ישמעאל:													>
לה יטמא - רשות, דברי רבי ישמעאל	[רבי ישמעאל]													<
חובה.	רבי עקיבא:													<
מ"ט דר' ישמעאל?														>
אידי דכתי' (ויקרא כא) אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו, איצטריכא למיכתב לה יטמא.	[רבי ישמעאל]													>
ור' עקיבא?														>
(ויקרא כא) מכי אם לשארו נפקא, לה יטמא למה לי? לחובה.	[רבי עקיבא]													>
ורבי ישמעאל?														>
לה מיטמא, ואין מיטמא לאיבריה.	[רבי ישמעאל]													>
ורבי עקיבא?														>
א"כ, ליכתוב רחמנא לה ולישתוק, יטמא למה לי? ש"מ.	[רבי עקיבא]													>
ור' ישמעאל?														>
אידי דכתב לה, כתב נמי יטמא לכדתני דבי ר' ישמעאל	[רבי ישמעאל]													>
כל פרשה שנאמרה ונישנית, לא נישנית אלא בשביל דבר שנתחדש בה.	דתנא דבי רבי ישמעאל:													>
(ויקרא כה) לעולם בהם תעבודו - רשות דברי ר' ישמעאל	[רבי ישמעאל]													<
חובה.	רבי עקיבא:													<
מאי טעמא דרבי ישמעאל?														>
אידי דכתיב (דברים כ) לא תחיה כל נשמה, איצטריך נמי למיכתב לעולם בהם תעבודו, למישרי אחד מכל האומות שבא על הכנענית והוליד ממנה בן, שאתה רשאי לקנותו	[רבי ישמעאל]													>
מנין לאחד מן האומות שבא על הכנענית והוליד ממנה בן, שאתה רשאי לקנותו בעבד? ת"ל: (ויקרא כה) וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו יכול אף הכנעני שבא על אחת מן האומות והוליד ממנה בן, שאתה רשאי לקנותו בעבד? ת"ל: (ויקרא כה) אשר הולידו בארצכם, מן הנולדים בארצכם ולא מן הגרים בארצכם.	דתניא:													>
ור"ע?														>
ממהם תקנו נפקא, לעולם בהם תעבודו למה לי? לחובה.	[רבי עקיבא]													>
ורבי ישמעאל?														>
בהם - ולא באחיכם.	[רבי ישמעאל]													>

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

סוטה-המקנא		Talmud Navigator									
מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ור"ע?											ג
באחיכם מסיפא דקרא נפקא: (ויקרא כה) ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך.	[רבי עקיבא]	!									ג
ור' ישמעאל?		!									ג
אידי דכתי' ובאחיכם, כתי' נמי בהם לכדתניא דבי רבי ישמעאל	[רבי ישמעאל]	!									ג
כל פרשה שנאמרה ונישנית, לא נישנית אלא בשביל דבר שנתחדש בה.	דתנא דבי רבי ישמעאל:	!									ג
זנותא בביתא - כי קריא לשושמא.	רב חסדא:										ג
תוקפא בביתא - כי קריא לשושמא.	ואמר רב חסדא:										ג
אידי ואידי באיתתא, אבל בגברא לית לן בה.											ג
בתחילה קודם שחטאו ישראל, היתה שכינה שורה עם כל אחד ואחד, שנאמר: (דברים כג) כי ה' אלהיך מתהלך בקרב מחניך, כיון שחטאו נסתלקה שכינה מהם, שנאמר: (דברים כג) ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך.	רב חסדא:										ג
כל העושה מצוה אחת בעוה"ז - מקדמתו והולכת לפניו לעוה"ב, שנאמר: (ישעיהו נח) והלך לפניך צדקך, וכל העובר עבירה אחת בעוה"ז - מלפפתו והולכת לפניו ליום הדין, שנאמר: (איוב ו) ילפתו ארחות דרכם יעלו בתוהו ויאבדו.	רבי שמואל בר נחמני א"ר יונתן:										ג
קשורה בו ככלב, שנאמר: (בראשית לט) ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה, לשכב אצלה - בעולם הזה, להיות עמה - לעולם הבא.	רבי אליעזר:										ג
שהיה בדין. ומה עדות הראשונה שאין אוסרתה איסור עולם - אינה מתקיימת בפחות משנים, עדות האחרונה שאוסרתה איסור עולם - אינו דין שלא תתקיים בפחות משנים ת"ל: (במדבר ה) ועד אין בה, כל שיש בה.	תנן התם:										ג
וק"ו לעדות הראשונה מעתה: ומה עדות האחרונה שאוסרתה איסור עולם - מתקיימת בעד אחד, עדות הראשונה שאין אוסרתה איסור עולם - אינו דין שתתקיים בעד אחד											ג
ת"ל: (דברים כד) כי מצא בה ערות דבר, ולהלן הוא אומר: (דברים יט) על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר, מה דבר האמור להלן על פי שנים עדים, אף כאן על פי שנים.											ג
האי מכי מצא בה ערות דבר נפקא? מבה נפקא, בה - ולא בקינוי, בה - ולא בסתירה מיבעי ליה											ג
הכי נמי קאמר, תלמוד לומר: בה, בה - ולא בקינוי, בה - ולא בסתירה, וטומאה בעלמא בלא קינוי ובלא סתירה דלא מהימן עד אחד מנלן? נאמר כאן כי מצא בה ערות דבר ונאמר להלן על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר, מה דבר האמור להלן עדים שנים, אף כאן עדים שנים.											ג
אי זו היא עדות הראשונה? זו עדות סתירה, עדות אחרונה? זו עדות טומאה וכמה שיעור סתירה? כדי טומאה, כדי ביאה, כדי העראה, כדי הקפת דקל, דברי רבי ישמעאל	תנו רבנן: [רבי ישמעאל]										ג
כדי מזיגת הכוס	רבי אליעזר:										ד
כדי לשתותו	רבי יהושע:										ד
כדי לצלות ביצה	בן עזאי:										ד
כדי לגומעה	רבי עקיבא:										ד
כדי לגמוע שלש ביצים זו אחר זו	רבי יהודה בן בתירא:										ד
כדי לקשור גרדי נימא	ר"א בן ירמיה:										ד
כדי שתושיט ידה לתוך פיה ליטול קיסם	חנין בן פנחס:										ד
כדי שתושיט ידה לסל ליטול ככר, אע"פ שאין ראה לדבר - זכר לדבר: (משלי י) כי בעד אשה זונה עד ככר לחם.	פלימו:										ד
וכל הני למה לי?											ד

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

סוטה-המקנא		Talmud Navigator														
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב		
צריכי, דאי תנא כדי טומאה, הוה אמינא כדי טומאתה וארצותה, קמ"ל כדי ביאה, ואי תנא כדי ביאה, הוה אמינא כדי גמר ביאה, קמ"ל כדי העראה, ואי אשמעינן כדי העראה, ה"א כדי העראה וארצותה, קמ"ל כדי טומאה													!	◇	ד.	
וכמה כדי העראה? כדי הקפת דקל.														■	◇	< ד.
(במדר ה) ונסתרה - וכמה שיעור סתירה לא שמענו, כשהוא אומר והיא נטמאה, הוי אומר: כדי טומאה, כדי ביאה, כדי העראה, כדי חזרת דקל, דברי ר"א		ורמיניה: [רבי אליעזר]												■	◇	ד.
כדי מזיגת הכוס		רבי יהושע:												■	◇	ד.
כדי לשתותו		בן עזאי:												■	◇	ד.
כדי לצלות ביצה		רבי עקיבא:												■	◇	ד.
כדי לגומעה		רבי יהודה בן בתירא:												■	◇	ד.
קס"ד היינו הקפת דקל היינו חזרת דקל, התם א"ר ישמעאל כדי הקפת דקל ופליג ר"א עליה, הכא אמר ר' אליעזר כדי חזרת דקל														■	◇	ד.
הקפה ברגל, חזרה ברוח.		אביי:												!	◇	ד.
חזרה ברוח כי היכי דאזיל והדר אתי, או דילמא כי היכי דאזיל ואתי והדר קאי בדוכתיה?		בעי רב אשי:											^		ד.	
תיקו.														■		ד.
התם אמר ר"א כדי מזיגת הכוס, הכא כדי חזרת דקל														■	◇	ד.
אידי ואידי חד שיעורא הוא.														!	◇	ד.
התם א"ר יהושע, כדי לשתותו, הכא אמר - כדי מזיגת הכוס														■	◇	ד.
אימא: כדי למזוג ולשתות.														!	◇	ד.
ולימא: אידי ואידי חד שיעורא הוא														■		ד.
א"כ, היינו ר"א.														!		ד.
התם אמר בן עזאי כדי לצלות ביצה, הכא אמר כדי לשתותו														■	◇	ד.
אידי ואידי חד שיעורא הוא.														!	◇	ד.
התם אמר רבי עקיבא כדי לגומעה, הכא אמר כדי לצלות ביצה														■	◇	ד.
אימא: כדי לצלות ביצה ולגומעה.														!	◇	ד.
ולימא: אידי ואידי חד שיעורא הוא														■		ד.
אם כן, היינו בן עזאי.														!		ד.
התם א"ר יהודה בן בתירא כדי לגמוע שלש ביצים זו אחר זו, הכא אמר כדי לגומעה														■	◇	ד.
לדבריו דרבי עקיבא קאמר														!		ד.
משערין בצליאה ובגמיעה		דקאמר: [רבי עקיבא]												■	◇	ד.
אימא: שיעור גמיעה לחודה, כדי לגמוע שלש ביצים זו אחר זו, דהיינו צליאה וגמיעה.														!		ד.
כדי שיקשור גרדי נימא.		ר"א בן ירמיה:												■	◇	< ד.
דמרחק או דמקרב?		בעי רב אשי:												^	◇	ד.
תיקו.														■		ד.
כדי שתושיט ידה לתוך פיה ליטול קיסם.		חנין בן פנחס:												■	◇	< ד.
דמהדק או דלא מהדק?		בעי רב אשי:												^	◇	ד.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

סוטה-המקנא		Talmud Navigator												
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
תיקו.														ד.
כדי שתושיט ידה לסל ליטול ככר.	פלימו:													ד.
דמהדר או דלא מהדק? בחדתא או בעתיקא? בחמימא או בקרירא? בדחטי או בדשערי? ברכיכא או באקושא?	בעי רב אשי:													ד.
תיקו.														ד:
כל אחד ואחד בעצמו שיער.	רב יצחק בר יוסף א"ר יוחנן:													ד:
והאיכא בן עזאי דלא נסיב														ד:
איבעית אימא: נסיב ופירש הוה														ד:
ואיבעית אימא: מרביה שמיע ליה														ד:
ואיבעית אימא: (תהלים כה) סוד ה' ליראיו.														ד:
כל האוכל לחם בלא נטילת ידים - כאילו בא על אשה זונה, שנאמר: (משלי ו) כי בעד אשה זונה עד ככר לחם.	דרש רב עזריא, זמנין אמר לה משמיה דרבי אמר, וזמנין אמר לה משמיה דרבי אסי:													ד:
האי בעד אשה זונה עד ככר לחם, בעד ככר לחם עד אשה זונה מיבעי ליה	רבא:													ד:
כל הבא על אשה זונה - לסוף מבקש ככר לחם.	אלא אמר רבא:													ד:
כל המזולזל בנטילת ידים נעקר מן העולם.	רבי זריקא אמר ר"א:													ד:
מים ראשונים - צריך שיגביה ידיו למעלה, מים אחרונים - צריך שישפיל ידיו למטה.	רב חייה בר אשי אמר רב:													ד:
הנוטל ידיו צריך שיגביה ידיו למעלה, שמא יצאו המים חוץ לפרק ויחזרו ויטמאו את הידים.	תניא נמי הכי:													ד:
כל האוכל פת בלא ניגוב ידים - כאילו אוכל לחם טמא, שנאמר: (יחזקאל ד) ויאמר ה' ככה יאכלו בני ישראל את לחמם טמא וגו'.	רבי אבהו:													ד:
ומאי (משלי ו) ואשת איש נפש יקרה תצוד?														ד:
כל אדם שיש בו גסות הרוח - לבסוף נכשל באשת איש, שנא': ואשת איש נפש יקרה תצוד.	רבי חייה בר אבא א"ר יוחנן:													ד:
האי נפש יקרה, נפש גבוהה מיבעי ליה ועוד, היא תצוד מיבעי ליה	רבא:													ד:
כל הבא על אשת איש, אפילו למד תורה, דכתיב בה: (משלי ג) יקרה היא מפנינים - מכה גדול שנכנס לפני ולפנים, היא תצודנו לדינה של גיהנם.	אלא אמר רבא:													ד:
כל אדם שיש בו גסות הרוח - כאילו עובד עבודת כוכבים, כתי' הכא: (משלי טז) תועבת ה' כל גבה לב, וכתיב התם: (דברים ז) ולא תביא תועבה אל ביתך.	רבי יוחנן משום ר"ש בן יוחי:													ד:
כאילו כפר בעיקר, שנאמר: (דברים ח) ורם לבבך ושכחת את ה' אלהיך וגו'.	ורבי יוחנן דידיה:													ד:
כאילו בא על כל העריות, כתיב הכא: תועבת ה' כל גבה לב, וכתיב התם: (ויקרא יח) כי את כל התועבות האל וגו'.	רב חמא בר חנינא:													ד:
כאילו בנה במה, שנאמר: (ישעיהו ב) חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי במה נחשב הוא, אל תיקרי במה אלא במה.	עולא:													ד:
מאי יד ליד לא ינקה? אמר רב: כל הבא על אשת איש, אפי' הקנהו להקב"ה שמים וארץ כאברהם אבינו, דכתיב ביה: (בראשית יד) הרימתי ידי אל ה' אל עליון קונה שמים וארץ, לא ינקה מדינה של גיהנם.	[רב]													ד:
האי יד ליד לא ינקה, ידי מיבעי ליה	קשיא להו לדבי רבי שילא:													ד:
אפילו קיבל תורה כמשה רבינו, דכתיב ביה: (דברים לג) מימינו אש דת למו, לא ינקה מדינה של גיהנם.	אלא אמרי דבי רבי שילא:													ד:
האי יד ליד, יד מיד מיבעיא ליה	קשיא ליה לרבי יוחנן:													ד:

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

סוטה-המקנא		Talmud Navigator										
מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אפילו עושה צדקה בסתר, דכתיב: (משלי כא) מתן בסתר יכפה אף וגו', לא ינקה מדינה של גיהנם.	אלא א"ר יוחנן:										■	◇
אזהרה לגסי הרוח מנין?											^	◇
(ירמיהו יג) שמעו והאזינו אל תגבהו.	רבא אמר זעירי:										!	◇
מהכא: (דברים ח) ורם לבבך ושכחת, וכתיב: (דברים ח) השמר לך פן תשכח את ה' אלהיך, וכדרכי אבין אמר רבי אילעא	רב נחמן בר יצחק:										!	◇
כל מקום שנאמר השמר פן ואל, אינו אלא בלא תעשה.	דאמר רבי אבין אמר רבי אילעא:										■	!
כל אדם שיש בו גסות הרוח - לסוף מתמעט, שנאמר: (איוב כד) רומז מעט ושמא תאמר: ישנו בעולם? ת"ל: ואיננו ואם חוזר בו - נאסף בזמנו כאברהם אבינו, שנאמר: (איוב כד) והומכו ככל יקפצון, כאברהם יצחק ויעקב דכתיב בהו (בראשית כד) בכל (בראשית כז) מכל (בראשית לב) כל, ואם לאו - (איוב כד) וכראש שבולת ימלו.	דרש רב עזרא, זמנין אמר לה משמיה דרב אסי, וזמנין אמר לה משמיה דרב אמי:										■	◇
מאי וכראש שבולת?											^	
רב הונא ורב חסדא, חד אמר: כי סאסא דשיבלתא	חד: [רב הונא/רב חסדא]										◆	!
כשיבולת עצמה.	וחד: [רב הונא/רב חסדא]										◆	!
בשלמא למאן דאמר כי סאסא דשיבלתא, היינו דכתיב וכראש שבולת, אלא למאן דאמר כי שובלתא עצמה, מאי וכראש שבולת?											?	
משל לאדם שנכנס לתוך שדהו, גבוהה גבוהה הוא מלקט.	רב אסי, וכן תנא דבי רבי ישמעאל:										!	
(ישעיהו נז) ואת דכא ושפל רוח - רב הונא ורב חסדא, חד אמר: אתי דכא	חד: [רב הונא/רב חסדא]										◆	■
אני את דכא.	וחד: [רב הונא/רב חסדא]										◆	■
ומסתברא כ"ד אני את דכא, שהרי הקב"ה הניח כל הרים וגבעות והשרה שכירתו על הר סיני, ולא גבה הר סיני למעלה.											■	◇
לעולם ילמד אדם מדעת קונו, שהרי הקב"ה הניח כל הרים וגבעות והשרה שכירתו על הר סיני.	רב יוסף:										■	◇
כל אדם שיש בו גסות הרוח - ראוי לגדעו כאשירה, כתיב הכא: (ישעיהו י') ורמי הקומה גדועים, וכתיב התם: (דברים ז) ואשיריהם תגדעון.	רבי אלעזר:										■	◇
כל אדם שיש בו גסות הרוח - אין עפרו ננער שנא': (ישעיהו כו) הקיצו ורננו שכני עפר, שכבי בעפר לא נאמר אלא שכני עפר, מי שנעשה שכן לעפר בחייו.	ואמר רבי אלעזר:										■	◇
כל אדם שיש בו גסות הרוח - שכניה מיללת עליו, שנאמר: (תהלים קלח) וגבוה ממרחק יידע.	ואמר רבי אלעזר:										■	◇
בא וראה שלא כמדת הקב"ה מדת בשר ודם, מדת בשר ודם - גבוה רואה את הגבוה ואין גבוה רואה את השפל, אבל מדת הקב"ה אינו כן הוא גבוה ורואה את השפל, שנא': (תהלים קלח) כי רם ה' ושפל יראה.	דרש רב עזרא, ואיתימא רבי אלעזר:										■	◇
כל אדם שיש בו גסות הרוח - אמר הקב"ה: אין אני והוא יכולין לדור בעולם, שנא': (תהלים קא) מלשני בסתר רעהו אותו אצמית גבה עינים ורחב לבב אותו לא אוכל, אל תקרי אותו אלא אתו לא אוכל.	רב חסדא, ואיתימא רבי עוקבא:										■	◇
איכא דתמני לה אמספרי לשון הרע, שנא': מלשני בסתר רעהו אותו אצמית.											■	◇
כל אדם שיש בו גסות הרוח - אפילו רוח קימעא עוכרתו, שנאמר: (ישעיהו נז) והרשעים כים נגרש, ומה ים שיש בו כמה רביעיות - רוח קימעא עוכרתו, אדם שאין בו אלא רביעית אחת - אעכ"ו.	רבי אלכסנדר:										■	◇
ת"ח צריך שיהא בו אחד משמונה בשמינית.	רב חייה בר אשי אמר רב:										■	◇
ומעטרא ליה כי סאסא לשבולתא.	רב הונא בריה דרב יהושע:										■	
בשמתא דאית ביה, ובשמתא דלית ביה.	רבא:										■	◇
לא מינה ולא מקצתה, מי זוטר דכתיב ביה (משלי טז) תועבת ה' כל גבה לב?	רב נחמן בר יצחק:										■	◇
אין תפלתו של אדם נשמעת א"כ משים לבו ככשר, שנא': (ישעיהו סו) והיה מדי חדש בחדשו וגו' יבא כל בשר להשתחוות וגו'.	חזקיה:										■	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

סוטה-המקנא		Talmud Navigator												
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בשר כתיב ביה (ויקרא יג) ונרפא, אדם לא כתיב ביה ונרפא.	רבי זירא:												◇	ה.
אד"ם - א"פר, ד"ם, מ"רה. בש"ר - ב"ושה, ס"רוחה, ר"מה	רבי יוחנן:												◇	ה.
שאול, דכתיב בשין.	איכא דאמרי:												◇	ה.
כל אדם שיש בו גסות הרוח - לסוף נפחת, שנאמר: (ויקרא יד) ולשאת ולספחת, ואין שאת אלא לשון גבוה, שנא': (ישעיהו ב) ועל כל ההרים הרמים ועל כל הגבעות הנשאות, ואין ספחת אלא טפילה, שנאמר: (שמואל א' ב) ספחתי נא אל אחת הכהונות לאכל פת לחם.	רב אשי:												◇	ה.
בא וראה כמה גדולים נמוכי הרוח לפני הקב"ה, שבשעה שבית המקדש קיים, אדם מקריב עולה - שכר עולה בידו, מנחה - שכר מנחה בידו, אבל מי שדעתו שפלה, מעלה עליו הכתוב כאילו הקריב כל הקרבנות כולם, שנאמר: (תהלים נא) זבחי אלהים רוח נשברה ולא עוד, אלא שאין תפלתו נמאסת, שנאמר: (תהלים נא) לב נשבר ונדכה אלהים לא תבוזה.	רבי יהושע בן לוי:												◇	ה.
כל השם אורחותיו בעולם הזה - זוכה ורואה בישועתו של הקב"ה, שנאמר: (תהלים נ) ושם דרך אראנו בישע אלהים, אל תקרי ושם [שין שמאלית] אלא ושם [שין ימנית] דרך.	ואמר ריב"ל:												◇	ה.
כיצד מקנא לה כו'.													◇	ה.
הא גופא קשיא, אמרת: אמר לה בפני שנים אל תדברי עם איש פלוני זה, אלמא דבור סתירה הוא, והדר תני: דיברה עמו, עדיין מותרת לביתה ומותרת לאכול בתרומה, אלמא דבור לא כלום הוא.													◇	ה.
הכי קאמר: אל תדברי ודברה, אל תדברי ונסתרה, אל תסתרי ודברה עמו - עדיין מותרת לביתה ומותרת לאכול בתרומה, נכנסה עמו לבית הסתר ושהתה כדי טומאה - אסורה לביתה ואסורה לאכול בתרומה.	אביי:												◇	ה.
ואם מת - חולצת.													◇	ה.
אמאי? תתייבם נמי יבומי?													◇	ה.
אמר קרא: (דברים כד) ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר, לאיש אחר - ולא ליבם.	רב יוסף:												◇	ה.
אלא מעתה, חליצה נמי לא תיבעי?	א"ל אביי:												◇	ה.
אילו איתיה לבעל, מי לא בעיא גט? השתא נמי תיבעי חליצה.	א"ל: [רב יוסף]												◇	ה.
רחמנא אמר: ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר, דלא ליסתריה לביתה, ואת אמרת: תתייבם נמי יבומי.	אית דאמרי: אמר רב יוסף:												◇	ה.
אלא מעתה, לאחר לא תינשא, דלא תיסתריה לביתה?	אמר ליה אביי:												◇	ה.
מי קא רמינן לה עליה בעל כרחיה?	א"ל: [רב יוסף]												◇	ו.
הכתוב קראו אחר, שאין בן זוגו של ראשון, שזה הוציא רשעה מביתו וזה הכניס רשעה לתוך ביתו, ואת אמרת: תתייבם נמי יבומי.	איכא דאמרי, אמר רב יוסף:												◇	ו.
אלא מעתה, נשאת לאחר ומת בלא בנים, לא תתייבם, דהכתוב קראו אחר	אמר ליה אביי:												◇	ו.
גביה דהאי מיהא בשם טוב הוה קיימא.													◇	ו.
ק"ו, אם נאסרה במותר לה, באסור לה לא כל שכן.	רבא:												◇	ו.
אלא מעתה, כ"ג שקידש את האלמנה ומת, ויש לו אח כהן הדיוט, לא תתייבם, אם נאסרה במותר לה, באסור לה לא כל שכן	אמר ליה אביי:												◇	ו.
נאסרה? הא אסירא וקיימא, מותר לה? אסור לה הוא?													◇	ו.
אלא, אשת כהן שנאנסה ומת, ויש לו אח חלל, לא תתייבם, אם נאסרה במותר לה, באסור לה לא כל שכן													◇	ו.
אונס בישראל מישרא שרי, וגבי דהאי ליכא איסורא.													◇	ו.